

Část praktická přináší návrhy činností podané ve dvanácti sekvencích. V této rozsáhlé části postrádáme úvod.

Hodiny jsou navrženy převážně jako výcvik hlasitého čtení v češtině, obsahují diskuze na různá témata, úkoly spočívají často ve zdlouhavém vyhledávání slov, která se objevují ve francouzštině i v češtině. (Pozn.: Proč jsou v přípravách opakovaně uváděny tak samozřejmé věci jako pozdravy a pochvaly?)

Různé postřehy a připomínky k jednotlivým návrhům jsou dále v posudku uvedeny heslovitě:

1. hodina:

- Nerespektuje zásadu platnou pro současnou výuku cizích jazyků, a sice, že žáci se faktům neučí explicitně, nýbrž v souvislosti s prohlubováním určitých komunikativních řečových dovedností. Co je vzdělávacím cílem činnosti, při níž si žáci v hodině cizího jazyka kolektivně zapisují údaje o autorovi do sešitu? (s. 30)

- Pracovní list 8.1 přináší naprosto nevhodné cvičení, v němž má český žák za úkol doplňovat do českého textu česká slovíčka, která má k dispozici. Co je prosím vzdělávacím cílem takového cvičení v hodině francouzštiny?

2. hodina:

- nesprávný výraz „implicitní slovní zásoba“ (s. 34) správně: potenciální sl. zásoba

- s. 34 „*Iméno Céleste - stejný akcent jako v češtině.*“ Čeština nemá žádné pravopisné akcenty! Navíc, proč se žáci v počáteční výuce mají zabývat znaky pro přízvuky? A proč píší nápady na tabuli, když s nimi dále nepracují? (s. 34)

- V hlavním tématu hodiny, jimž má být ekologie a globalizace je s. 35 plná klíše nejprve o francouzštině jako „jazyku lásky“, poté o národní identitě Francouzů. Tvrzení, že si Francie zachovává mnohem více národní identitu než např. Česká republika je povrelní, nijak nepoděprené a nadto pochybené, když víme, s jakými problémy se dnes multikulturní Francie potýká.

3. hodina: Při čtení metodických poznámek na s. 39 (zejména ve druhém odstavci) se neubráníme dojmu četby zápisku á la Jára Cimrman.

4. hodina: Srovnávání českého překladu a francouzského originálu je velmi zdlouhavé a bez odpovídajícího efektu.

5. hodina:

- Úvod hodiny je irelevantní (nehledě na to, že jsou hodiny primárně určeny začátečníkům, jak se dočteme jinde).

- Otázka: Proč mají žáci hledat právě výraz „*čočka*“?

6. hodina: Proč žáci vyhledávají v hodině francouzštiny oxymoron v češtině?

7. hodina: s. 52, cvičení na předložky: Proč jsou výrazy zpřeházené? Mimochodem, ve výrazu „*le dimanche*“ není předložka!

8. hodina:

- s. 55, Tichá pošta: Věty v příkladech nejsou vhodné (je v nich stupňování a gramatická chyba)

- Vyhledávání výrazů v tabulce na s. 109 by pravděpodobně urazilo i průměrně inteligentní žáky.

9. hodina: téma „části těla“ je veelku dobře uchopené

10. hodina: pravopis *sourire* i v případě slovesa

11. hodina: Jeden z cílů hodiny je znalost pojmenování světových stran, v realizaci přípravy je ovšem poznámka: „*Pokud zbude čas, je možno žáky seznámit se světovými stranami*“ (?)

12. hodina: Cíle nesouhlasí s popisem průběhu hodiny; s francouzštinou nemají společného vůbec nic.

Část praktická přináší návrhy činnosti podané ve dvanácti sekvencích. V této rozsáhlé části postrádáme úvod.

Hodiny jsou navrženy převážně jako výcvik hlasitého čtení v češtině, obsahují diskuze na různá témata, úkoly spočívají často ve zdlouhavém vyhledávání slov, která se objevují ve francouzštině i v češtině. (Pozn.: Proč jsou v přípravách opakovaně uváděny tak samozřejmé věci jako pozdravy a pochvaly?)

Různé postřehy a připomínky k jednotlivým návrhům jsou dále v posudku uvedeny heslovitě:

1. hodina:

- Nerespektuje zásadu platnou pro současnou výuku cizích jazyků, a sice, že žáci se faktům neučí explicitně, nýbrž v souvislosti s prohlubováním určitých komunikativních řečových dovedností. Co je vzdělávacím cílem činnosti, při níž si žáci v hodině cizího jazyka kolektivně zapisují údaje o autorovi do sešitu? (s. 30)

- Pracovní list 8.I přináší naprosto nevhodné cvičení, v němž má český žák za úkol doplňovat do českého textu česká slovíčka, která má k dispozici. Co je prosím vzdělávacím cílem takového cvičení v hodině francouzštiny?

2. hodina:

- nesprávný výraz „implicitní slovní zásoba“ (s. 34) správně: potenciální sl. zásoba

- s. 34 „*Iméno Céleste - stejný akcent jako v češtině*“ Čeština nemá žádné pravopisné akcenty! Navíc, proč se žáci v počáteční výuce mají zabývat znaky pro přízvuky? A proč piší nápady na tabuli, když s nimi dále nepracují? (s. 34)

- V hlavním tématu hodiny, jímž má být ekologie a globalizace je s. 35 plná klíše nejprve o francouzštině jako „jazyku lásky“, poté o národní identitě Francouzů. Tvzení, že si Francie zachovává mnohem více národní identitu než např. Česká republika je povreční, nijak nepodepřené a nadto pochybené, když víme, s jakými problémy se dnes multikulturní Francie potýká.

3. hodina: Při čtení metodických poznámek na s. 39 (zejména ve druhém odstavci) se neubráníme dojmu četby zápisků à la Jára Cimrman.

4. hodina: Srovnávání českého překladu a francouzského originálu je velmi zdlouhavé a bez odpovídajícího efektu.

5. hodina:

- Úvod hodiny je irelevantní (nehledě na to, že jsou hodiny primárně určeny začátečníkům, jak se dočteme jinde).

- Otázka: Proč mají žáci hledat právě výraz „čočka“?

6. hodina: Proč žáci vyhledávají v hodině francouzštiny oxymoron v češtině?

7. hodina: s. 52, cvičení na předložky: Proč jsou výrazy zpřeházené? Mimořádně, ve výrazu „le dimanche“ není předložka!

8. hodina:

- s. 55, Tichá pošta: Věty v příkladech nejsou vhodné (je v nich stupňování a gramatická chyba)

- Vyhledávání výrazů v tabulce na s. 109 by pravděpodobně urazilo i průměrně inteligentní žáky.

9. hodina: téma „části těla“ je veelku dobře uchopené

10. hodina: pravopis *sourire* i v případě slovesa

11. hodina: Jeden z cílů hodiny je znalost pojmenování světových stran, v realizaci přípravy je ovšem poznámka: „*Pokud zbude čas, je možno žáky seznámit se světovými stranami*“.(?)

12. hodina: Cíle nesusouhlasí s popisem průběhu hodiny; s francouzštinou nemají společného vůbec nic.

Závěr obsahuje nešťastnou formulaci „*smyslem práce učitele je neustále obnovovat učební osnovy [–]*“. Smysl práce učitele je přece jinde a *osnovy* už dávno neexistují.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Po formální stránce lze práci vytknout následující nedostatky:

- Prakticky na každé stránce bohužel narazíme na nějaký jazykový prohřešek: překlepy, chybějící interpunkce, vychýlení z větné vazby.
- Plytká formulace na s. 17: „*Je danse toujours* řeší otázku 2. světové války.“ (?)
- Přílohy 76–124 by neměly být zahrnuty do celkového počtu stránek; řazení je proti normě.
- V práci jsou mnohde bílá místa, na nichž by měly být umístěny další podkapitoly.
- Grafická úprava je místy nejednotná; tvoření odstavců občas nelogické; grafické podtržení místy nadbytečné (díla kurzívou a tučně).
- Jméno *Timothée* by mělo být skloňováno s koncovkou 2. pádu, tedy *Timothéa*.
- Překlad díla do češtiny mnohde nese znak nepoučenosti autorky (např. na s. 40, 78).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Je evidentní, že autorka celkově vydala pro vytvoření své DP mnoho energie, času a tvůrčích sil. V mnohém ohledu je však toto úsilí vloženo do činností, které jsou v souvislosti s názvem i se Zadáním nadbytečné. Mám na mysli hlavně překlad díla do češtiny. Pokud diplomantka chtěla pracovat s texty, měla je pojmout v originále jako autentické dokumenty a sestavit návrhy práce pro publikum staršího věku a vyšší jazykové úrovně.

Jak je již uvedeno výše, předložené návrhy jsou pojaty převážně jako výcvik hlasitého čtení v češtině, obsahují časově poměrně náročné diskuze na různá témata; základem mnoha hodin je zdouhavé vyhledávání slov, která přešla z francouzštiny do češtiny, a to v textech, v nichž se začátečník poměrně snadno ztratí. Vzhledem k tomu, že úroveň žáků nedovoluje následně procvičování látky v kontextu vět, je tato důležitá fáze vyučování prakticky vyloučena.

Pokud by diplomantka bývala navrhla svou DP pro členy literárního kroužku, mohli bychom její snahu zhodnotit kladně. Pro standardní a seriózní výuku francouzštiny, která respektuje základní didaktické principy, jsou ovšem autorčiny podklady neupotřebitelné. (Pozn.: Je s podivem, že se o testování sekvencí v praxi dozvídáme v podobě jedné věty v Závěru na s. 68.)

Na tomto místě si dovoluji prohlásit, že nemohu přijmout poděkování za odbornou pomoc a konzultaci týkající se didaktické části, neboť jsem shlédla jen její malou část a moje zásadní připomínky zapracovány nebyly. Zároveň se, z pochopitelných důvodů, chci od didaktické části distancovat.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Pokud se autorka rozhodne přistoupit k obhajobě, spokojím se s reakcí na výše uvedené připomínky a otázky, kterých je celá řada.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: nevyhověla

Datum: 20. 5. 2012

Podpis:

